

At Side

GÅ PÅ

MOTTATT

FYLKESAVIS²⁸ AUG. 1986
FOR AKP-ML
I TELEMARK

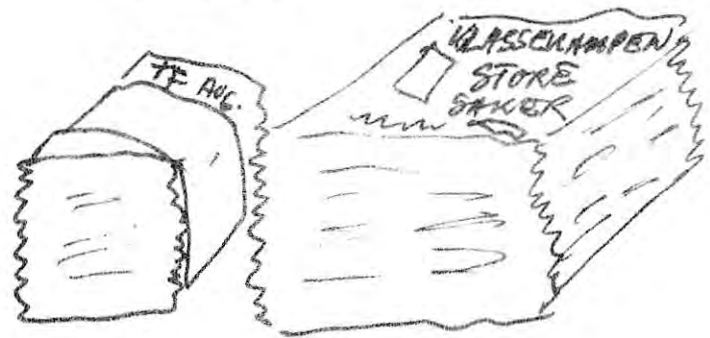
NR 7 1986

20. AUG.

VARIASJON OVER KJENT TEMA:

DEBATT OG
MELDINGER.

Denne sommerens
diskusjons slagver:
MANNEN.

LEIAR:

DEN STORE "KLASSEKAMPEN"-HAUSTEN

Vel heime og igong igjen etter ein velfortent ferie, så står ein ny haust, og vi får tru, ein god politisk haust for døra.

Det er innspurten på "KK"-året" som er haustens oppgåve, og skal å det bli noko resultat å snakke om, så krev nok det auka innsats av alle partimedlemar og avdelingar. Då tenker eg ikkje spesielt at vi skal styre og stresse meire, flyge på masse fleire møter og slikt noko, men mest at vi går ut blant folk, ja, driv massearbeid. Dessutan bør vi bedre samordne og målrette kreftene våre, slik at KK-arbeidet blir ein del av det arbeidet som avdelinga og vi som medlemar gjer. Gjennom KK-året hittil trur eg vi har fått ei politisk forståing for at KK ikkje kan fortsette å bli sett på som uavhengig av aktiviteten elles, men at der vi arbeider og fungerer sosialt, så vil Klassekampen vere sjølsagt å trekke fram.

Her følger planen for kampanja som varer frå 28.8 til 15.11.

Avdelingane må lage sine egne initiativ og planer lokalt for å følge opp dei tiltaka som blir styrt sentralt frå.

- Torsdag 28. august: "Nye Klassekampen" kommer med sitt første nr.
- Lørdag 30. august : Landsomfattande fellesstart, alle ut på gata!
- 30.8- 6.9 : Laussalsveke, planlegg sal på stand, arbeidsplassar, skular osv.
- 6.9- 13.9 : Gratis aviser til tidlegare abonnentar etter 1.1.84.
- 13.9- 27.9 : To vekers intens oppsøking av gamle abonnentar. Hovudoppgåve:Fornyining.
- 27.9- 4.10 : Billeg korttidstilbod sendast ut til dei som har fått gratis avis.
- 11.10- 18.10 : Arbeidsplassveke. Kvar avdeling må sikre sal minst ein plass, dessutan bør partimedlemar og faglege tillitsvalde selge på sin eigen arbeidsplass.
- Laurdag 11.10 : 5 veker att av kampanja, alle laga bør ha nådd halvveges av si målsetting.
- 1.11- 15.11 : Innspurtsveker.
15. november : Avslutning av haustkampanja.

MANNSROLLEN

En av sommerens debatter i bevegelsen vår er mannsrollen. Hvordan er egentlig menn? Og hvordan blir de slik de er?

En slik debatt har kvinnebevegelsen hatt om kvinner i en årrekke. Det har hatt stor betydning for oss. Kvinnekampen har ført til store forandringer i hele partiets syn på framtida. Vi vet mer om hvilken virkelighet vi står oppe i. Vi vet at kvinnene er på banen i kampen for framtida. Vi vet at kvinnespørsmålet har stor betydning for partiets mulighet til å utvikle politikk og for kampen for sosialisme. Dette har gjort sitt til at spørsmålet om mannsrollen MÅ komme nå. Men denne diskusjonen må menn sjøl ta seg av.

Menn i Telemark, start denne diskusjonen nå! Det er flere grunner til at dette er noe som må tas alvorlig også av Telemarkinger.

Vi trenger mange folk til partiet. Vi trenger mange, mange kvinner. Halvparten av den yrkesaktive arbeiderklassen er kvinner. Det må gjenspeile seg i partiet hvis vi skal kunne utarbeide en god strategi for HELE arbeiderklassens frigjøring. Slik det er nå er vi få kvinner. Mange synes det er vanskelig å være jente i partiet. Hva har vi å rekruttere jenter til? Det er ting ved menn i mannsdominerte forsamlinger som gjør det vanskelig å være jente her. For å forandre det må menn finne ut av dette sjøl.

Det er ikke lett å snakke om det innerste i seg sjøl. Det er ikke lett å se på hvordan en fungerer utad hvis det er noe negativt. Menn er ikke vant til å snakke om følelser. Det er vondt å se svake sider ved seg sjøl, men det er godt å se skikkelig på det som er bra! Begge deler må opp i dagen for å bearbeides hvis en skal bli ferdig med noe og utvikle det som er bra. Og menn har jo faktisk mange svært bra egenskaper!

Alternativet er et dogmatisk syn på seg sjøl. Det har hverken hver enkelt mann eller partiet noe å tjene på. Kanskje er det nemlig ikke bare privilegier å miste for menn!

Vi ønsker ikke å bli hengende etter i utviklingen, hverken som enkeltindivid eller som parti.

Dessuten vil en debatt om dette være en styrke for diskusjonen om Norge mot år 2000. Enheten i arbeiderklassen kommer til å bli svært så viktig i utviklinga framover. Det blir sentralt å forstå mer av dybden i motsetningene mellom kjønna. Gjennom det kan vi utvikle linjer for å ivareta enheten. Hva om debatten om mannsrollen i dag kan utvikle seg til en debatt om Mannen mot år 2000?

Grip dagen!

KVINNEANSVARLIG

PARTISKOLEN I HØST

I høst tar vi sikte på å gjennomføre to nye kurs i partiskolens regi her i Telemark. Det første kurset i høst blir et nytt filosofikurs. Vi har allerede gjennomført to slike kurs i fylket vårt. Erfaringene var svært gode, men mange flere burde gripe sjansen til å få et bedre grep om det ideologiske grunnlaget for politikken vår.

Det neste kurset er trinn II B om politisk økonomi. Dette kurset blir avholdt seinere på vinteren. Her bør alle som har deltatt på filosofikurset i vår stille opp. (Vi tar sikte på å ta en liten oppsummering og gjennoppfrisking av filosofi-studiene). Men økonomikurset er i prinsippet åpent for alle interesserte medlemmer. Ikke minst vil dette kursopplegget være fruktbart for alle som var med på Kapitalen-studiene i sin tid. Som kjent ble disse studiene hengende litt i løse lufta. Jeg har lest utkastet til det nye økonomikursboka og kan love at disse studiene blir mer jordnære og mer pedagogiske.

Også disse kursene blir gjennomført med ett oppstartsmøte og helgkurs et par uker seinere.

NY VERDEN STIFTA I FYLKET VÅRT

En gammel nyhet: Studieforbundet Ny Verden fikk i fjor en lokal avdeling i Telemark. Det var AKP, Kvinnefronten og Pal.Kom. som sto for stiftelsen. Samarbeidet er av rein praktisk natur. Fordelen med å ha en fylkesorganisasjon er at vi får mer pengestøtte til kursvirksomheten vår. I fjor registrerte vi 72 timer med studievirksomhet i fylket vårt. For det fikk vi fra Telemark Fylkeskomune utbetalt kr. 460. I tillegg får vi kr. 700 pga at lederen av partiskolen i Telemark har vært på to sentrale medarbeiderkurs.

Ny Verden sentralt har i år også inngått samarbeide med flere andre organisasjoner som Afganistankomiteen, Irlandskomiteen, Folkeaksjon mot hasj og Sol.kom. for Filippinene. Av disse organisasjonene finnes så vidt jeg kjenner til bare Afganistankomiteen med avdelinger her i Telemark. De vil bli innkalt til årsmøte i Ny Verden lokalt. *

A [REDACTED]

«Klassekampen» som bevisstgjører

«Klassekampen må innrette seg mot arbeiderklassen», sier alle de som til nå har uttalt seg om framtida for avisa vår. Men bak denne formuleringa gjemmer det seg mange, tildels motstridende standpunkter.

Jeg vil heller snakke om Klassekampen som revolusjonær bevisstgjører. I «Hva må gjøres?» skriver Lenin: «Arbeiderklassebevissthet kan ikke bli ekte politiske bevissthet med mindre arbeiderne blir lært opp til å svare på alle tilfeller av tyranni, undertrykking, vold og misbruk, uansett hvilken klasse som blir berørt —» og vi kan legge til: Uansett i hvilke land undertrykkelsen foregår.

Videre argumenterer Lenin for at arbeiderklassen må læres opp til å kjenne alle de ulike klassene i samfunnet — ikke bare om deres økonomiske vilkår, men også deres tanker og filosofi, deres institusjoner og organisasjoner. Dette kan bare læres gjennom levende eksempler og avsløringer, skriver han.

Det er altså langt fram til vi kan nå dette målet, men finnes det noen annen veg? Vi har jo vitterlig satt oss en dristig målsetning: Å nedkjempe borgerskapet — ikke bare militært — men også politisk og ideologisk. Dette krever veldige intellektuelle anstrengelser, ikke minst fra den kjempende delen av arbeiderklassen. Det er en falltørkløring å overlate tenkinga bare til de som har betalt for slikt arbeid.

Dette er jo ikke noe nytt. De gamle arbeiderveteranene gikk i spissen for folkeopplysningstanken. Når leselampa lyste over avis- og boksidene, skulle store perspektiver gå fram fra mørket, om en verden bortenfor kapitalismens onde sirkel av krig og krise. Det er denne tradisjonen vi må bygge på.

Flere tiår med sosialdemokratisk dominans

KK-KRONIKKEN

■ Flere tiår med sosialdemokratisk dominans over arbeiderklassen har ført til et ideologisk forfall hos store deler av folket og fratatt arbeidsfolk trua på seg sjøl, skriver Øyvind Andresen i denne kronikken. Han tar også for seg omleggingen av Klassekampen og er uenig i at avisen skal bli «arbeiderklassens VG», men argumenterer for Klassekampen som en mer skreven avis og som et redskap for bevisstgjøring av arbeiderklassen.

over arbeiderklassen har ført til et ideologisk forfall hos store deler av folket. Mange unge arbeidere mangler ofte en helt elementær forståelse for at arbeidsfolk må stå sammen og at vi må organisere oss mot storkapitalen.

P.g. av DNAs langvarige misbruk av LO, har de til og med klart å ødelegge mye av fagforeningsbevisstheten. Sosialdemokratiet har fratatt arbeidsfolk trua på seg sjøl. Jeg mener det er dette som er hovedårsaken til at mange er så apatiske og uinteressert i politikk.

Her vil jeg markere min uenighet med «Industriarbeidere» (KK 17/7) og «Maskinkjører'n» (KK7/8). Det virker som dere mener at det er de harde materielle forholdene på mange arbeidsplasser som gjør at folk ikke har ork til å fordype seg i politikk. Jovisst blir mange tappa for krefter av arbeidet ute og hjemme, særlig mange kvinner. Men i Norge i dag mener jeg at den ideologiske undertrykkinga av arbeiderklassen på mange måter er viktigere enn den materielle undertrykkelsen. Fordi vi øyensynlig er så uenig på dette spørsmålet, har vi også forskjellig syn på hva slags avis KK skal være.

I innlegget til «Industriarbeidere» står det f.eks: «Men hvis vi virkelig ønsker at KK skal bli Avisen til arbeidsfolk må det legges

enda større vekt på layout enn nå. Grunnen til at det nettopp er VG som har denne rolla i dag, kommer av det virkelige behovet folk flest har for å få lettfordøyd informasjon hovedsakelig ved hjelp av «talende bilder», korte artikler og markerte overskrifter». Jeg kan ikke tolke dette anderledes enn at dere ønsker at KK skal bli «arbeiderklassens VG».

Dere går jo hardt ut mot omlegginga til en mer skreven avis.

Men vi trenger ikke noe nytt VG. Arbeiderklassen trenger bevissthet, ikke bare fagforeningsbevissthet, men også sosialistisk bevissthet — altså det Lenin kalte for «arbeiderklassebevissthet». Derfor kan ikke KK bare ha som oppgave «å gi informasjon i den daglige klassekampen». Like mye må KK få oss til å heve blikket over «dagliglivets trivialiteter» og dagskampens begrensninger. Det er på dette område avisa vår i dag har størst svakheter.

Karl Marx skriver i innledning til «Kapitalen»: «Det finnes ingen kongsveg for vitenskapen og det er bare de som ikke skyr anstrengelsen å klatre opp dens bratte stier som har utsikt til å nå dens lyse høyder». Avisen vår må få folk til å ta fatt på denne kongsvegen til kunnskapen. Som kommunist er vårt utgangspunkt at folk flest har seg til å frigjøre

tankene sine fra herskerens ideologi. Å si noe annet er å sluke de sosialdemokratiske pampenes syn på arbeidsfolk. Innerst inne forakter de jo folket, ser på dem som dumme og betrakter deres egenaktivitet og skaperkraft som en trussel mot sine posisjoner.

Jeg mener vi på mange måter står i den samme situasjonen som de gamle arbeiderveteranene sto i. Vi må på en måte bygge opp arbeiderbevegelsen på ny, bygge stein på stein, samtale med de som er villige til å lytte på oss.

Dette er ikke det store flertallet i dag. Men vår grunnleggende holdning må være at folket en gang kan reise seg og rive istykker de forfylte lenkene som binder føtter og tanke.

Er vi enig om dette? Deretter kan vi gå over til å diskutere spørsmålet om tilgjengelighet som jeg mener primært er et pedagogisk spørsmål. (Og pedagogikk har også klassekarakter). Noen har uttalt seg mot mursteiner. Ja vel, vi må lære oss å skrive kortere og mer poengtert, unngå fremmedord. Den store svakheten ved mange artikler er at de *problematiserer* for lite og trekker for lite linjer til de store spørsmåla i livet. (Her er det spesielt kulturstoffet som svikter). Men folk leser mursteiner hvis de er godt skrevet og tar opp interessante spørsmål. I historia til avisa vår er det mursteinsdebatter og mursteins-serier som virkelig har engasjert og som huskes i ettertid. Jeg evner artikkelseriene om Aftenposten og Fred Oslen, ToFi — debaten og diskusjonene om kulturrevolusjonen og «Gymnaslærer Pedersen».

Jeg håper at KK etter omlegginga får mer spenst og mangfold i stoffet og måter å skrive på. Faktisk er KK den avisa i Norge som er mest åpen for eksperimentering og ny journalistikk. Vi går spennende tider i møte.

Øyvind Andresen

Fjale Furudasi kasserer:

ADVARSEL:

Er du over 30 år bør du ikke lese dette. Er du i tillegg en nærtagene person, må du la det være. Jeg skjønner ikke hvorfor noen andre skulle lese det heller.

Red.

SKALLA PUNKARAR MED STRESSKUFFERT

Denne gongen vil eg rette eit pessimistisk søykjelys på framtida. Medan 95 % av NKP er over 60 år og vil døyt ut er like mange % i AKP over 30. For ved 30 setter forfallett inn og når vi tenker på den tilveksten vi har blant jappane og ver deg sjøl nok ungdommen kan ein ikkje anna enn fundere på korleis dette skal ende.

Det å runde dei 30 er eit stort sjokk for dei fleste. Og ingen maktar å kome på den rette sida att same kor hardt dei freistar med gymping, rouge eller aerobics. Men sjølve sjokket kan gå føre seg på dette viset: Du er ein av dei som uttalar deg skråsikkert om motar, klede og musikk. Du trur du fiksar trendane som ein annan evigung vidar Lønn-Arnesen. Du snakkar på vegene av ungdomen og legg om sveisen kvart år.

Men så ein dag går du til t.d. RS og vil kjøpa deg ei bukse. Du går innover i lokalet og aller innst er ungdomsavdelinga. Og då brått får du den store skjelva, du skottar til sidena og oppdagar at alle dei andre er så mykje yngre enn deg. Du kjenner deg som ein nudist i et kloster og torer ikkje gå inn blant jeansen. Du byrjar istaden å rote med handa i ei korg med rosa sokkar.

Då er du blitt medlem i klubben. Du er over 30 og må raska på og bli til noko. Livet renn frå deg, du må markere deg og få ein posisjon blant overåringane. Du blir kranglevoren, sær og nøye på at meiningane dine blir høyrd. Karriera blir viktig, ålbogane spissast, du tek kurs og tilogmed skular, samstundes som du fordømer dei tapte sjansane i ungdomen. Du leitar etter måtar å slå deg fram på, slik at du kan realisere deg sjøl, fikse livet ditt og vise dei andre kor vellukka du er. Innan du er 40 er forråtninga fullført og du tek plass i rekkjene til dei som med alle middel held på posisjonane sine.

Det gjeld å skape seg ein posisjon i partiet og. Klarer du det er det greitt, du har fått deg ein plass ikkje nett i sola, men det er då noko. Du har ialle fall hevda deg. Men det er ikkje plass til alle dei ambisiøse 30-åringane, så mange må finne andre område å realisere egoet sitt på.

Då gjeld det å dyrke fram den rette motseiinga. Desse viktige og sære motseiingane som gjer faneflukta mogleg og tilmed litt pikant å snakke om i salongen eller ved kafebordet.

Jasså, lesar, du kjenner deg att, men manglar fantasi til å finne på noko som kan få deg ut av partiets klamme grep? La oss få det overstått. La meg hjelpe deg på veg under mottoet: bort med daukjøtet. Her er ei list over garanterte motseiingar som vil gjere det komplett umogeleg for deg å bli ståande i partiet.

- AKP uttalar seg for positivt/negativt om Gadaffi, Khomeini, osv.
- AKP må fordøme/hylle kulturrevolusjonen, Stalin, Ungarn -56, osv.
- Partiet serverer øl på arrangementer.
- Engels tok feil om matriarkatet på Bali-øyene.
- KK behandlar Treholt einsidig og råttent.
- AKP framhevar sauene, noko som går utover geita. Ho er like bra.
- Partiet har ikkje programfesta partifridom etter sosialismen.
- Trondheim må verte hovudstad i folkerepublikken Noreg.

Du kan og ta ein glideflukt slik kjende kulturpersonar har gjort, men dette krever meir sjølvsgt. Du kan sjøvsagt og berre meine og seie kva som helst og bli ståande i partiet for det er ingen som kastar deg ut, og då er jo verkninga den same.

Om du ikkje kan nytte nokon av desse råda, så må du - stakkars deg - bli ståande i partiet og gjere ein helvetes masse arbeid.

Fjale

7

FAMILIEDEBATTEN:

....., S. H., og K. fra V.P.

Jeg har vært med på å diskutere med iv daktteknikk som desverre
..... samme sakte studiepunktet
..... på et kortest
..... som et dumt utsagn
..... den som heider slik må jo selv være dum;
..... dermed slipper en å diskutere
..... men det grenser til det uredelige
..... som ikke setter seg inn i
.....

Jeg kan forsikre deg at det ligger mye arbeid bak de artikkjene
jeg har skrive gjennom et år.

Hva er så dumt med å si "det småborgerlige materialisten?" For
meg er ikke småborgerlig et skjellsord, (Jeg er klar over at det
er tilfelle på suffeseråket) men en klasse-karakteristikk av folka,
ikke av de sakene de tar opp. Så vidt jeg forstår er Materialisten
et teoretisk organ for AKP på Universitetet og skribentene tilhører
klassemessig småborgerskapet. Dette gjenspeiles i det som presenteres,
trur jeg.

I den sammenhengen jeg presenterte dette er dette en logisk del
av ei tankerekke som omhandlet Partiets familiepolitikk. Dette er
et emne som S., H., fru x og K. har polemisert mot meg.
De har riktignok forsøkt å ta ballen og ikke ballene.

AKP har en familiepolitikk som vi etter mitt syn kan leve med.
Men et parti er mer enn vedtak, det er også en bevegelse og kamp
mellom lidjer. Denne kampen gjenspeiler seg gjerne på neste Lands-
møte der nye vedtak fattes. Det jeg biter merke i er at familie-
politikken er under debatt og at Kk, Røde Fane og ledende i kvinne-
bevegelsen og partiet forøvrig kjører ut ting som er utvikla i
perioden. Disse er jeg uenig i.

Det er klart at å være med i miljøet rundt universitetet, Oslo, som er tett i Oslofjorden osv gjør det mulig å være med på denne informasjonen. Vi andre får presentert ideene etterpå gjennom KK og andre partiorganer. En bonde fra Håland eller en fisker fra Senja må bli innført å spørre seg kvittet om de Oslo-kadere vanker i og hvor man kan finne erfaringer fra.

Jeg vil på det sterkeste advare mot ideer som går ut på at alle må bli som oss, at våre idealer er de rette og annen imperialisme fra utlandet det er synd at enkelte ser det som sin oppgave å spre dette tankegodset til resten av befolkningen.

Årsaken til at AKP nesten er heva over de klassiske motsetningene i befolkningen er at rekrutteringa er så skeiv og ensidig som den er. Samtidig finner vi mye av årsaken til den svake oppslutningen om Partiet også, tror jeg.

Og det er typisk at Kr.F trekkes fram av S [redacted] og H [redacted] som det stygge. Bondevik står for en moralistisk politikk f.eks i motsetning til Carl I Hagen og liberalistene i Dagbladet. Jeg vil påståat det står en ganske kraftig motsigelse i partiet på f.eks alkohol og sex. Jeg synes forøvrig at Jan Nyrdal har karakterisert det liberale småborgerskapet på en utmerket måte. Tilsluttet.

Legg merke til at de sakene som vi kan oppsummere som vellykkede er bygd på alliansen mellom venstre og moralisæren. Eksempler er EF-kampen og Fellesaksjonen mot porno.

Det er symptomatisk at A [redacted] er gærrn for at jeg var litt stygg med vennene hans innpå Blindern. Det burde jo bekymre lederen for Partiskolen langt mer at jeg har påvist at Partiet kjører ut ei klasseanalyse som er gal på vesentlige punkter. Jeg sikter til at Partiet ganske så korrekt fastslår at familien er den økonomiske grunnenheten i samfunnet. Samtidig ser en suverent bort fra dette når en klasseinndeler befolkninga. Noe som avslører at store deler av partiet ikke skjønner hvordan klassekampen ytrer seg reint konkret.

V. P.